

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

8 P-259/2022-11

U I ME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, po sutkinji Emi Brdovčak, u pravnoj stvari tužitelja ADRIA RIJEKA d.o.o. Rijeka, Užarska 28, OIB: 07638053150, kojeg zastupa punomoćnik Alen Ivković, odvjetnik u Rijeci, Užarska 28, protiv tuženika HRVATSKE ŠUME d.o.o. Zagreb, Ulica Kneza Branimira 1, OIB: 69693144506, radi utvrđenja, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 24. studenoga 2022. u prisutnosti punomoćnika stranaka, 9. siječnja 2023. objavio je i

p r e s u d i o j e

- I. Utvrđuje se da je osnovano osporavanje i da ne postoji tražbina drugog višeg isplatnog reda vjerovnika Hrvatske šume d.o.o. Zagreb, Ul. Kneza Branimira 1, OIB: 69693144506 u iznosu od 352.659,86 Eura/2.657.115,73 kuna prema stečajnom dužniku BIGROM d.o.o. u stečaju, OIB: 25104092057, u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Rijeci pod poslovnim brojem St-275/2020.
- II. Nalaže se tuženiku HRVATSKE ŠUME d.o.o. Zagreb, Ulica Kneza Branimira 1, OIB: 69693144506, naknaditi tužitelju ADRIA RIJEKA d.o.o. Rijeka, Užarska 28, OIB: 07638053150, trošak parničnog postupka u iznosu od 14.555,38 Eura / 109.667,50 kn (četnaest tisuća petsto pedeset i pet eura i trideset i osam centi/sto devet tisuća šesto šezdeset i sedam kuna i pedeset lipa) u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je u tužbi naveo kako je tuženik u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom BIGROM d.o.o. u stečaju, Gospić, prijavio tražbinu u iznosu od 2.916.727,72 kn kao tražbinu drugog višeg isplatnog reda, a koju je na ispitnom ročištu osporio tužitelj kao stečajni vjerovnik. Postupajući po rješenju ovog suda od 2. svibnja 2022. tužitelj je kao osporavatelj u zakonskom roku podnio ovu tužbu. Naveo je kako tuženik nije stečajni vjerovnik za ukupno prijavljenu tražbinu drugog višeg isplatnog redu u priznatom iznosu od 2.916.727,72 kn. Naime, tuženik je prijavio tražbinu s osnove naknade za služnost na šumskom zemljištu utvrđenu Ugovorom o osnivanju prava

služnosti na šumskom zemljištu u vlasništvu Republike Hrvatske broj 805/2017 od 11. siječnja 2017. Tuženik je prijavio tražbinu po osnovi 4. rate dospjele 1. listopada 2020. u iznosu od 241.555,98 kuna uvećano za zatezne kamate u iznosu od 18.056,01 kn, odnosno ukupno 259.611,99 kuna te po osnovi budućih rata, tj. 5. do 15. rate, koje dopijevaju nakon otvaranja stečajnog postupka, u iznosu od 2.657.115,78 kuna. Iz navedenog proizlazi da je tuženik neosnovano prijavio tražbinu s osnove 5. do 15. rate u iznosu od 2.657.115,78 kn jer ti iznosi naknade za služnost nisu postojali u trenutku otvaranja stečajnog postupka. Osim toga, predmetni Ugovor o osnivanju prava služnosti je raskinut dopisom Ministarstva prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine od 21. prosinca 2021. Tužitelj je naglasio i kako iz potvrde Ministarstva od 16. prosinca 2021. proizlazi da stečajni dužnik nema nepodmirenih dugovanja s osnove služnosti na šumskom zemljištu. Ukazao je i na to da je rješenjem Ministarstva gospodarstva i održivog razvoja ukinuta koncesija stečajnom dužniku. U odnosu na tražbinu tuženika za 4. ratu u iznosu od 241.555,98 kn s pripadajućim zateznim kamatama, naveo je kako je ta tražbina u cijelosti podmirena, a takav zaključak proizlazi iz potvrde Ministarstva od 16. prosinca 2021. (prema kojoj stečajni dužnik nema nepodmirena dugovanja s osnove služnosti na šumskom zemljištu). Tužitelj je tužbom zatražio da se utvrdi osnovanim njegovo osporavanje tražbine tuženika u iznosu od 2.657.115,78 kn (prijavljene i priznate tražbine na ime pete do petnaeste rate).

2. U odgovoru na tužbu tuženik je osporio tužbeni zahtjev ističući kako je prijavio tražbinu na ime 4. rate naknade za služnost na šumskom zemljištu temeljem važećeg Ugovora o zasnivanju prava služnosti na šumskom zemljištu u iznosu od 241.555,98 kn uvećano za kamate u iznosu od 18.056,01 kn te iznos od 2.657.115,78 kn što predstavlja iznos naknade po osnovi 5. do 15. rate prema Ugovoru koji je bio na snazi u vrijeme otvaranja stečajnog postupka. Sukladno čl. 140. Stečajnog zakona navedeni iznos je postao dospjelo potraživanje otvaranjem stečajnog postupka. To što je Ugovor o koncesiji kasnije raskinut te što se Ugovor o zasnivanju prava služnosti smatra raskinutim ne utječu na osnovanost potraživanja jer se radi o naknadnim radnjama koje su uslijedile nakon otvaranja stečajnog postupka. Naveo je kako je stečajni dužnik Bigrom d.o.o. u stečaju, Gospić iskazao namjeru za nastavak eksploatacije te je zatražio nastavak koncesije, a protiv rješenja o ukidanju koncesije stečajni dužnik je pokrenuo upravni spor s prijedlogom za odlučivanje o odgovornom učinku tužbe. Osporio je tužiteljeve navode prema kojima je tražbina tuženika za 4. ratu u iznosu od 241.555,98 s pripadajućom zateznom kamatom u cijelosti podmirena. Posebno je ukazao na to da je jedina mogućnost nastavka poslovanja stečajnog dužnika odobrenje koncesije i služnosti za što je uvjet podmirenje dugovanja tuženiku. Suprotno tužiteljevim navodima, ne može se smatrati da bi priznanje stečajnog potraživanja tuženiku prouzročilo štetu drugim vjerovnicima. Predložio je da sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti.

3. U nastavku postupka stranke su ustrajale kod svojih navoda.

4. Sud je izveo dokaze uvidom u dokumentaciju u spisu.

5. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka (čl. 8. Zakona o parničnom postupku - „Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.
6. Predmet spora je zahtjev vjerovnika osporavatelja da sud utvrdi osnovanost osporavanja tuženikove tražbine od 2.657.115,78 kuna kao tražbine drugog višeg isplatnog reda prijavljene u stečajnom postupku koji se vodi nad stečajnim dužnikom BIGROM d.o.o. u stečaju kod Trgovačkog suda u Rijeci pod poslovnim brojem St-275/2020.
7. Prije upuštanja u ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva, prethodno je ispitano jesu li ispunjene procesne pretpostavke za pokretanje postupka, a koje se tiču tužiteljeve aktivne legitimacije, pravovremenosti tužbe i podobnosti tužbenog zahtjeva za raspravljanje. Iz spisa proizlazi da je tužitelj postupak pokrenuo na temelju odredbe čl. 266. i 267. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ), a u vezi s odredbom čl. 187. st. 2. ZPP-a. Dakle, vjerovnik osporavatelj je sukladno rješenju poslovni broj St-275/20-77 od 2. svibnja 2022. (stranica 7 do 19 spisa) koje je postalo pravomoćno 19. svibnja 2022. (kako to proizlazi iz aplikacije e-spis), pravovremeno podnio tužbu 24. svibnja 2022. (čl. 267. st. 1. i 2. SZ-a). Slijedom navedenog, ispunjene su procesne pretpostavke za meritornu odluku o tužbenom zahtjevu.
8. Iako tužitelj u tužbi navodi razloge osporavanja cjelokupne tražbine tuženika u visini od 2.916.727,72 kn (koju je tuženik prijavio u stečajnom postupku koji se vodi nad stečajnim dužnikom BIGROM d.o.o. u stečaju, Gospić temeljem ovršnih isprava – zadužnica i Ugovora o osnivanju prava služnosti na šumskom zemljištu u vlasništvu Republike Hrvatske broj 805/2017 od 11. siječnja 2017.), on tužbenim zahtjevom predlaže da se utvrdi osnovanim njegovo osporavanje tražbine u visini od 2.657.115,78 kn (koja obuhvaća petu do petnaeste rate naknade za služnost prema Ugovoru o zasnivanju prava služnosti). Zato sud nije posebno cijenio navode koji se tiču osporavanja tražbine po osnovi četvrte rate i kamata jer oni nisu od utjecaja na odluku iz izreke presude.
9. U odnosu na osporavanje osnovanosti tražbine prijavljene na ime pete do petnaeste rate u ukupnom iznosu od 2.657.115,78 kn, napominje se da bi zaista peta rata, sukladno Ugovoru o osnivanju prava služnosti dospjela 10. siječnja 2021. i potom svaka slijedeća rata, 10. siječnja svake slijedeće godine, dakle, nakon otvaranja stečajnog postupka nad društvom BIGROM d.o.o. u stečaju Gospić. Naime, Ugovorom o osnivanju prava služnosti na šumskom zemljištu u vlasništvu Republike Hrvatske broj 805/2017 od 11. siječnja 2017., stečajni dužnik BIGROM d.o.o. Gospić kao ovlaštenik prava služnosti obvezao se uplatiti naknadu za osnovanu služnost na šumi / šumskom zemljištu u iznosu od 2.898.671,72 kn, uvećano za PDV u 15 jednakih obroka. Svaka rata iznosi 241.555,98 kn te dospijeva na naplatu 10. siječnja tekuće kalendarske godine, a kako to proizlazi iz čl. 3. predmetnog Ugovora (stranica 29 spisa). Obroci se uplaćuju na račun Hrvatskih šuma d.o.o. Zagreb. Međutim, iz isprava u spisu proizlazi da je Ugovor o osnivanju

prava služnosti raskinut nakon dospjeća četvrte rate iz čl. 3. Ugovora. Naime, prema odredbi čl. 3. st. 5. Ugovora, Ugovor se smatra raskinutim u slučaju kašnjenja plaćanja godišnjih rata naknade za više od 90 dana. Kako je stečajni dužnik BIGROM d.o.o. u stečaju, Gospić, nesporno kasnio s plaćanjem četvrte rate dospjele 10. siječnja 2020. (prije otvaranja stečaja), Ugovor o osnivanju prava služnosti je raskinut prije dospjeća slijedeće, pete rate po Ugovoru (10. siječnja 2021.), odnosno prije dospjeća i svih preostalih rata. Naime, u konkretnom slučaju ispunjenje u roku predstavlja bitan sastojak Ugovora, a kako to proizlazi iz sadržaja ugovorne odredbe čl. 3. st. 5. Ugovora. Prema tome, ako dužnik ne ispuni obvezu u tom roku, ugovor se raskida po samom zakonu (čl. 361. st. 1. Zakona o obveznim odnosima – "Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 78/15, 21/18; dalje: ZOO). Da je nastupio raskid Ugovora proizlazi i iz dopisa Republike Hrvatske od 21. prosinca 2021. iz kojeg je vidljivo da obje strane Ugovora smatraju da je nastupio njegov raskid pa o tome nema dvojbe. Kod takvog stanja stvari, prema shvaćanju ovog suda tuženikova tražbina kao tražbina drugog višeg isplatnog reda, a koja proizlazi iz Ugovora koji je raskinut ne može postojati. Pri tom se napominje da je raskid tog Ugovora nastupio protekom roka od 90 dana od dospjeća četvrte rate po Ugovoru, dakle, 11. travnja 2021., odnosno prije ispitnog ročišta na kojem su se ispitivale prijavljene tražbine, a koje je održano 2. prosinca 2021. Prema tome, u vrijeme ispitivanja tražbina, prijavljena tražbina po osnovi pete do petnaeste rate nije postojala jer je Ugovor iz kojeg ta tražbina proizlazi u međuvremenu raskinut po samom zakonu, a kako to proizlazi iz isprava u spisu. S obzirom na činjenicu prema kojoj je Ugovor raskinut, neosnovano se tuženik poziva na odredbu čl. 140. st. 1. SZ-a. Naime, točno je da otvaranjem stečajnog postupka nedospjele tražbine postaju dospjele, ali raskid Ugovora sprječava navedenu pravnu posljedicu u odnosu na tražbine koje dospijevaju nakon raskida Ugovora (kao što su to u ovom slučaju tražbine po osnovi pete do petnaeste rate). Ovdje se dodaje da činjenica prema kojoj je stečajni dužnik podnio upravnu tužbu protiv rješenja o prestanku koncesije (stranica 51 do 60 spisa), ne utječe na osnovanost tužiteljevog osporavanja prijavljene tražbine. Navedeno zato jer se tražbine prijavljene u stečajnom postupku ispituju prema svojim iznosima i redu na ispitnom ročištu (čl. 260. st. 1. SZ-a), dakle, s obzirom na okolnosti koje postoje u vrijeme održavanja ispitnog ročišta, a činjenica jest da je u vrijeme ispitnog ročišta Ugovor o osnivanju prava služnosti bio raskinut.

10. Slijedom navedenog, a kako je tužitelj osnovano osporio tražbinu tuženika u dijelu koji se odnosi na prijavljenu petu do petnaeste rate po Ugovoru o osnivanju prava služnosti jer je taj Ugovor bio raskinut u vrijeme ispitivanja tražbina pa naknada za služnost koja je dospijevala u obrocima godišnje, svakog 10. siječnja (sve do 2031. godine) nije postala dospjela obveza stečajnog dužnika, tužbeni zahtjev je prihvaćen te je odlučeno kao u točki I. izreke presude.
11. Odluku o parničnom trošku sud je donio primjenom odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a. Uzimajući u obzir označenu vrijednost predmeta spora u visini od 2.657.115,78 kn, tuženik ima pravo na naknadu troškova postupka na ime sastava tužbe u visini od po 39.855,00 kn sukladno Tbr. 7. u vezi s Tbr. 50. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“

broj 142/12, 103/14 i 118/14, 07/15 i 37/22 ; dalje: Tarifa) te za pristup ročištu od 22. studenoga 2022. (Tbr. 9. t. 1. Tarife), pripadajući PDV u visini od 19.927,50 kn (Tbr. 42. Tarife), trošak sudske pristojbe na tužbu i na presudu u iznosu od po 5.000,00 kn sukladno Tar. br. 1. i 2. Tarife sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 53/19), odnosno ukupno 109.667,50 kn. Zato je odlučeno kao u točki II. izreke presude.

U Rijeci, 9. siječnja 2023.

Sutkinja:
Ema Brdovčak

Dokument je elektronički potpisan:
EMA BRDOVČAK

Vrijeme potpisivanja:
09-01-2023
14:07:19

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI
2.5.4.97##130D48523838373835393634393537
L=RIJEKA
S=BRDOVČAK
G=EMA
CN=EMA BRDOVČAK

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke su ovlaštene izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka pisanog opravka presude odnosno od dana objave presude ako uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Rijeci, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Broj zapisa: **eb317-85817**

Kontrolni broj: **0a35e-0c234-cb24b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=EMA BRDOVČAK, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.